

2006-03-01

คนจ๋าๆ หกทศวรรษสมาคมนิสิตเก่าจ๋าๆ ภาคเหนือ

ช่านาญ จันทรเรือง

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

จันทรเรือง, ช่านาญ (2006) "คนจ๋าๆ หกทศวรรษสมาคมนิสิตเก่าจ๋าๆ ภาคเหนือ," *Jamjuree Journal*: Vol. 8: Iss. 1, Article 6.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.8.1.4

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol8/iss1/6>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

คณจุฬาริชาต ชำนาญ จันทร์เรือง นิสิตเก่าคณะรัฐศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๒๐-๒๕๒๓

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

หกทศวรรษสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ

ทศ ฑ ฑ ฑ ภาคเหนือ

ในโอกาสที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จะครบรอบการก่อตั้งเข้าปีที่ ๘๙ ในวันที่
๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ นี้ ผู้เขียนในฐานะ
นายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ ภาคเหนือ
ที่สมาคมฯ จะมีอายุครบ ๖๐ ปีในปี
๒๕๕๐ นี้ ใคร่ขอโอกาสนำเสนอความ
เป็นมาของสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ภาคเหนือ ว่ามีความเป็น
มาเป็นไปอย่างไรเพื่อเป็นข้อมูลทางด้าน
ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โดยเรียบเรียงและ
ตัดตอนบางส่วนมาจากข้อเขียนของ
รศ.ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม ที่กรุณา
ได้บันทึกไว้ให้แก่สมาคมฯ

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การก่อตั้งสมาคมฯ ย้อนไปราว ๖๐ ปี นิสิตเก่าจุฬาฯ ที่มาอยู่เชียงใหม่ เพราะกลับมาอยู่บ้านหรือเข้ามาอาศัยทำงานในเมืองเชียงใหม่ยุคนั้นนิสิตที่จบจุฬาฯ ที่มาอยู่ต่างจังหวัดมีน้อย ความผูกพันที่มีตั้งแต่เมื่อเรียนด้วยกันในรั้วจามจุรีทำให้กลุ่มหนุ่มสาวมีการนัดพบปะสังสรรค์กันอย่างไม่เป็นทางการ ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระผู้ก่อตั้งสถาบัน งานชุมนุมที่จุฬาลงกรณ์ฯ พร้อมใจมารวมตัวเชกเช่นกิจกรรมกระทำเมื่อเป็นนิสิตในรั้วจามจุรี คือ การเข้าถวายบังคมพระบรมรูปปั้นเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มจากบริเวณที่ประดิษฐานอนุสาวรีย์สามกษัตริย์ปัจจุบันซึ่งเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดเก่า การพบปะสังสรรค์ด้วยการนัดชุมนุมกัน ณ สโมสรตามบ้านเป็นกิจกรรมที่กระทำกันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยแต่วันสำคัญที่เป็นศูนย์รวมของการชุมนุม คือ วันที่ ๒๓ ตุลาคม **วันจุฬาลงกรณ์** ที่ต้องร่วมกันนำพวงมาลาถวายบังคมพระราชานุสาวรีย์ปั้นเกล้าฯ และการขึ้นชุมนุมในหมู่ลูกจามจุรีในยามค่ำ คือ งานลีลาศแบบบอลรูม ซึ่งเป็นที่นิยมในสมัยนั้น

เมื่อจุฬาฯ ต้องประกาศปิดมหาวิทยาลัยและงดการสอนในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ นิสิตปัจจุบันกลับมาบ้านที่เชียงใหม่ แม้สภาพบ้านเมืองจะเสียบเหวเพราะโลกวิฤต สงครามทำให้จุฬาฯ ปิดการเรียนการสอน แต่สงครามไม่อาจหยุดหรือกั้นความรัก ความผูกพันระหว่างน้องพี่สหายได้ สมาชิกน้อง ๆ มาสมทบกันมากขึ้น พี่ ๆ ก็ต้องเพิ่มการดูแลรับรองน้อง ๆ สถานที่ต้อนรับจึงเป็นสิ่งที่นำมาคุยพูดปรึกษากันอย่างจริงจังมากขึ้น สถานที่ตามบ้านที่เคยผลัดกันจัดงานเลี้ยงจึงแคบไม่เพียงพอเสียแล้ว **คุณทิม ไซटना** พี่ใหญ่ตำแหน่งนายช่างแขวงทางเชียงใหม่ ปราชญ์กับเพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิตเก่าวิศวกรรมศาสตร์ฯ ที่ปลายเนินต่อจากที่ดิน ซึ่งเป็นสำนักงานกรมทางหลวงปัจจุบันน่าจะพอเป็นที่ตั้งสมาคมได้หรือไม่ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ จึงจัดตั้งชมรมนิสิตเก่าจุฬาฯ ขึ้น สถานที่นัดพบคุยปรึกษากันใช้บ้านของคุณทิม สถานที่ทำการชมรม “ตึกขาว” ปัจจุบันอยู่ในแขวงทางเชียงใหม่ ใกล้กับอาคารสมาคมปัจจุบัน

ปูชนียบุคคลผู้ที่เป็นฐานแห่งการก่อตั้งสมาคมฯ คือ **ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์** เมื่อท่านดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๕ แสดงความคิดเห็นสนับสนุนความคิดของพ่อเลี้ยงทิม โดยแนะนำการสร้างสมาคมให้ถูกต้องตามกฎหมาย ชมรมนิสิตเก่าจุฬาฯ จึงวางฐานการสถาปนาสมาคมโดยการกู้เงินจากนิสิตเก่า การทำสัญญาระหว่างชมรมซึ่งเป็นผู้กู้กับนิสิตเก่าซึ่งเป็น ผู้ให้กู้ใบกู้ราคา ๑๐๐ บาท ในช่วงนั้นเงินเดือนปริญญาตรี ๘๐ บาท แต่ละคนที่ลงขันกันตามกำลังนับตั้งแต่ ๑๐๐ บาทอย่างต่ำ จึงนัดมาเจอล้างหนี้กันด้วยการร่วมใจฉีกใบกู้ทิ้งด้วยความมั่นใจจากพลังใจของทีมชมรมจุฬาฯ ในกลาง พ.ศ. ๒๔๘๙ ในงานเลี้ยงส่งน้อง ๆ กลับเข้าเรียนต่อ เนื่องจากสงครามสิ้นสุดและจุฬาฯ เปิดสอน คุณทิม ประกาศในงานกับน้อง ๆ ว่า ขอให้เรียนจบแล้วกลับมารับใช้เชียงใหม่เมืองเกิด เพื่อมาร่วมทำงานเชิดชูสมาคม โดยประกาศยกที่ดินที่อาจจะไถไปหน่อยเป็นป่ารก มีต้นทองกวาว ต้นจามจุรีและเป็นที่ลุ่ม เพื่อให้เป็นที่ตั้งของสมาคม นิสิตเก่าจุฬาฯ ในปัจจุบัน

ต่อมาจึงมีการจดทะเบียนตั้งสมาคมถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยมี พ.ต.ต.เจ้าชัยวรเชษฐ ชำราชการบ้านาญ อดีตผู้กำกับตำรวจภูธรนครของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นนายกสมาคมคนแรก

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสมาคม

๑. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีและสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน
๒. เพื่อส่งเสริมการกีฬาและการบันเทิง
๓. เพื่อส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิทยาการ
๔. เพื่อส่งเสริมเกียรติแห่งสถาบันการศึกษาและสมาชิกผู้ได้ประกอบกิจอันเป็นประโยชน์มีชื่อเสียง

ชื่อของสมาคมแต่เดิมที่เรียกว่า “**สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**” มาเดิมคำว่า “**ภาคเหนือ**” เพื่อเป็นการแยกว่า นีคือศูนย์รวมของนิสิตเก่าจุฬาฯ ในเขตภาคเหนือ ช่วงสมัยนายกสมาคม ๓ ท่านแรก คือ ๑. **เจ้าชัยวรเชษฐ ณ เชียงใหม่** ๒. **คุณทิม โชตนา** ๓. **เจ้าไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่** สมาคมมีเพียงที่ดินได้จากการบริจาคของคุณทิม โชตนา การบริหารหรือกันเพื่อก่อสร้างอาคารได้มีความพยายามในการหาเงินเพื่อก่อสร้างอาคาร การก่อสร้างมาลงมือในสมัย **คุณสุชาติ สุจริตกุล** เป็นนายก กับ **เจ้าไชยชนะ ณ เชียงใหม่** และ **คุณเชฟ ศิริพันธุ์** ซึ่งเป็นนิสิตเก่าที่เป็นกำลังสำคัญในการทำงานให้กับสมาคมในยุคเริ่มต้น โดยนำ **คุณวสิน** ภรรยาเข้ามาร่วมเป็นแม่บ้านเมื่อต้องจัดงานสังสรรค์ด้วย คุณสุชาติสร้างสมาคมพร้อมกับการสร้างบ้าน การระดมทุนในการ “สร้างบ้าน” หลังนี้อาศัยความร่วมมือร่วมใจทั้งแรงกาย แรงใจ และร่วมกับกำลัง “ทุนทรัพย์”

คุณหมอสงค์ เสียมภักดี **คุณหมออารีย์ แสงสว่างวัฒนะ** เป็นกำลังในการเกณฑ์คนงานมาช่วยการมุงหลังคา การเรียไรด้วยการให้เปล่า เมื่อเห็นว่าการก่อสร้างจะชะงัก การให้กู้โดยยืมเงินจากสมาชิกท่านที่พอมีกำลัง ท่านละ ๑,๕๐๐ บาท ต่อมาเมื่อไม่พอจึงต้องกู้จากธนาคารอีก ๑๐๐,๐๐๐ บาท อาคารยุคแรกเริ่มสร้างทางตอนกลางซึ่งเป็นห้องโถง ตั้งโต๊ะบิลเลียด **คุณหญิงเจ้าระวีพันธุ์ สุจริตกุล** ภรรยาคุณสุชาติเล่าว่าพยายามคิดกันเพื่อหาเงินให้สมาชิกชำระหนี้ ท่านและคุณสุชาติจึงบริจาคโต๊ะบิลเลียดตัวแรกราคา ๒ หมื่นบาทเศษเมื่อ ๕๐ ปีก่อนถือว่าแพงมาก ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างราว ๘ หมื่นบาท การร่วมมือกันในการชำระหนี้ กระทำกันอย่างมุ่งมั่นทุกวิถีทาง ทั้งการเอารถส่วนตัวไปรับมาสมาคม มาพบปะกันโดยมีพี่สาว พี่สะใภ้ ทำผลัดเวรกันขายน้ำ การเล่นเกมบิลเลียด การเล่นเกมกีฬาในร่มตามโต๊ะ ได้รายได้จากค่าเกมทำให้สามารถค่อยๆรวมเงินกันผ่อนชำระหนี้ นิสิตรุ่นพี่ที่ควรแก่การยกย่อง ที่เข้ามาเป็นกำลังสำคัญในการดูแลเรื่องเงิน อดหนุนการเงินให้แก่สมาคม นับตั้งแต่จบการศึกษาจากจุฬาฯ ใน พ.ศ. ๒๔๙๔ คือ **คุณณรงค์ ศักดาทร** อดีตประธานบริษัท นิยมพานิช ที่ถึงแก่กรรมแล้ว คุณณรงค์นั้นนับตั้งแต่จบจุฬาฯ และกลับเชียงใหม่บ้านเกิดก็เข้ามาทำงานให้แก่สมาคมฯ คุณณรงค์เล่าว่า คณะกรรมการบริหารสมาคม ร่วมกันลงนามค้ำประกันเงินกู้จำนวน ๑ แสนบาท ช่วยกันรวบรวมรายได้จากค่าเกม การยกหนี้ของสมาชิกที่ให้อยืมทางสมาคมฯ ประกาศขอเป็นเงินเข้าสมาคมฯ แทน ซึ่งได้รับการยอมรับด้วยดีจนสามารถชำระหนี้ได้ภายใน ๒ ปีต่อมา รากฐานที่มั่นคงด้วย “การให้” ที่ยิ่งใหญ่ของรุ่นพี่ ๆ ที่ฝากไว้เป็นคุณูปการ ที่ควรจารึกไว้เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างของน้ำใจที่เรากำลังเกรงว่าอาจจะกำลัง “สูญพันธุ์” ในสังคมที่มีแต่การฉวยโอกาสในปัจจุบัน

การปรับปรุงอาคารเพื่อความสมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้น อาทิ การต่อน้ำประปาสมัย **คุณพระทวีปประศาสน์** การทำลานซีเมนต์ด้านหลังอาคารสมัย **เจ้าไชยชนะ ณ เชียงใหม่** การสร้างห้องเกมส์ทางด้านเหนือห้องประชุมทางด้านหลัง การต่อเติมมุขทางด้านหน้า การสร้างห้องพักผู้ดูแลสมาคม กระทำกันต่อเนื่องมานับจาก**คุณสุเจตน์ ชินวัตร** **นายแพทย์ตะวัน** **กังวานพงศ์** **คุณณรงค์ ศักดาทร** **คุณหมอเดชะทัต** **เดชะเสน** ตามลำดับ **คุณพลากร สุวรรณรัฐ** มาซ่อมทาสีตัวอาคารที่เห็นในปัจจุบัน

การปลูกสร้างอาคารสวนแรกทางตอนกลางแล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ กิจกรรมการสังสรรค์มีความชัดเจนโดยมี “บ้านของเรา” เป็นศูนย์รวมของ ชาวจุฬาฯ ถิ่นเหนือ **คุณสิน สมบูรณ์** เป็นผู้ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ให้เป็นของสมาคมอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด ๑ ไร่ ๓ งาน ๔๕ ตารางวา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๓ วัน ทำบุญเลี้ยงพระเปิดอาคารหลังใหม่ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๑๔ นายชวรรค์ คนเก่าแก่ประจำสมาคมเข้ามาดังตั้ง พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้เห็นความ รุ่งเรืองความคึกคักจากสมาชิกเข้ามาสังสรรค์เล่นเกมสังสรรค์มาถึงความเหงา ไปบ้างในบางช่วงเวลาเป็นเวลา ๔๙ ปีแล้ว

อาคารของสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ ภาคเหนือ เป็นอาคารสมาคมแห่งแรกของประเทศไทย ที่มีที่ดินเป็นสมบัติของตนเอง ความคงอยู่ของรายได้ในการบำรุงรักษาอาคารและที่ดินของสมาคมฯ คือการเก็บค่าบำรุงจากสมาชิก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นมา นิสิตเก่าจุฬาฯ ย่อมเป็นสมาชิกโดยอัตโนมัติของสมาคม สุภาพบุรุษต้องจ่ายเดือนละ ๑๐ บาท และสุภาพสตรีจ่ายเดือนละ ๕ บาท นายขรรค์เล่าว่า ตนได้รับมอบหมายให้ตีบจักรยานไปเก็บเงิน บางทีเก็บกันไม่ทั่วถึง ต่อมาการเก็บเงินไม่สะดวกในการติดตามหาจึงเลิกไป

เชียงใหม่ ในยุคปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ต้นๆ หรือยุคที่ฝรั่งเรียกยุค ๖๐-๗๐ (๑๙๖๐-๑๙๗๐) ยังเป็นสังคมแคบ ๆ บรรดาข้าราชการผู้ใหญ่ พ่อค้า คนบดในจังหวัดส่วนใหญ่ มอง ๆ หน้าก็มักเป็นชาวสุพรรณ เพราะความเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ ตั้งมาก่อน ดังนั้น การสังคมยุคนั้นจึงเป็นสังคมกลุ่มเล็ก สมาชิกใหม่เข้ามาจะพบปะสังสรรค์ก็ต้องอาศัยการเข้าพบผู้ใหญ่ บุคคลในวงสังคมมักรู้จักสนิทสนมกันอย่างมาก่อน ความเรียบง่ายในการดำรงชีวิต ไม่มีสถานที่ท่องเที่ยว รายการโทรทัศน์ แหล่งบันเทิง ความสะดวกด้วยอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ดังเช่นปัจจุบัน

ดังนั้น การสังคมนอกบ้านที่ดึงดูด ชาวจุฬาฯ และชาวครอบครัวมา
ด้วยได้มากที่สุด คือ งานของสมาคมการรวมกลุ่มไปทัศนจรด้วยกัน

การพบปะสังสรรค์ที่มีอาคารของสมาคมเป็นศูนย์โดยไม่ต้องเกรงใจกับการ
ไปตามบ้านส่วนตัว หรือเปลืองเงินเช่าสถานที่ ข้อตกลงสำคัญ คือ งาน
ชุมนุมในเช้าวันที่ ๒๓ ตุลาคม เพื่อร่วมงานถวายบังคมพระราชนาสุวรีย์
ของพระปิยมหาราช การฉลองในคืนวันที่ ๒๒ บางปีก็เป็น ๒๓ ตุลาคม
งานบอลประเพณีจุฬา-ธรรมศาสตร์ในเดือนธันวาคม งานฉลองปีใหม่
งานร่วมกับจังหวัดในงานฤดูหนาวกิจกรรมของแต่ละงานจะได้รับการ
รอคอยตอบรับร่วมมือจากสมาชิกอย่างคึกคัก บรรยากาตในเชียงใหม่
แต่ก่อนอากาศเย็นกว่านี้ ความรื่นเริงในอาคารสมาคมฯ ต้องมีกองไฟ
ผุ้มแก้หนาวงานในสมาคมฯ เป็นงานใ้หนูที่สามารถดึงดูดคนได้มาก
บัตรแพงแต่คนก็รอคอยเพื่อมางาน งานฉลองปีใหม่ของสมาคมฯ กลาย
เป็นจุดสนใจที่ลางานฤดูหนาวของจังหวัดเชียงใหม่ จนทางจังหวัดต้อง
ขอร้องให้ย้ายไปจัดที่คุ้มกันเสียเลยในงานฤดูหนาว คุ้มจุฬา เป็นคุ้มอัครฐาน
ที่ชาวเชียงใหม่ให้ความสนใจมาก

การกำหนดให้วันที่ ๒๖ มีนาคมของทุกปีซึ่งเป็นวันสถาปนา จุฬาลงกรณ์ เป็นวันสำคัญของสมาคม เริ่มในสมัย **นายแพทย์บุญสม มาร์ติน** เป็นนายกสมาคมฯโดยกำหนดให้เป็นวันประชุมใหญ่ของทุกปี และเป็นวันเลือกตั้งนายกสมาคมฯในทุกลรอบปี ซึ่งตำแหน่งนายกสมาคม นิสิตเก่าจุฬาฯนั้น เป็นตำแหน่งเกียรติยศที่มีคนสนใจอยากเป็นกันมาก ใน ครั้งก่อนการเลือกตั้งจะมีผู้สมัครกองเชียร์และลงคะแนนกันคึกคัก โดยมี ผลเช่นไรก็ถือว่าผู้ได้รับเลือกทำงานกันต่อไป ส่วนผู้ไม่ได้รับเลือก และกองเชียร์ก็มาร่วมรับประทานอาหารแล้วกลับมาร่วมงานของสมาคมต่อไป วัน ประชุมใหญ่และวันเลือกตั้งจึงเป็นวันที่มีการรับประทานอาหารและทำบุญ ร่วมกัน

จากบัตรนั้นจนบัตรนี้อายุของสมาคมได้ก้าวเข้าสู่ปีที่ ๖๐ ในปี ๒๕๕๐ ที่จะถึงนี้โดยมีนายกสมาคมติดต่อกันมาถึง ๒๙ คนแล้ว และจะคงอยู่ต่อไปกับเมืองเชียงใหม่ที่มีประวัติศาสตร์อันงดงามและยาวนานเช่นกัน

รายนามกรรมการชุดแรกของสมาคม
บัญญัติรายชื่อกรรมการดำเนินงานของสมาคม “นิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ภาคเหนือ
พ.ศ. ๒๕๙๐

ชื่อ	ที่อยู่	ตำแหน่ง
พ.ต.ต.เจ้าชัยวรเชษฐ์	บ้านพงษ์ช้างเผือก ถนนรินแก้ว	นายกสมาคม
นายทิม โชตนา	บ้านสวนดอก ตำบลสุเทพ	อุปนายก
นายเชฟ ศิริพันธุ์	๖๕๑ ถนนช้างม้อย	เลขานุการ
นายแพทย์สงค์ เสียมภักดี	๓๐๑ ถนนลอยเคราะห์	เหรัญญิก
แพทย์หญิงส้มลิ้ม วัฒนสินธุ์	๓๐๐ ถนนลอยเคราะห์	บรรณารักษ์
นายไชยชนะ ณ เชียงใหม่	๖๕๑ ถนนช้างม้อย	ประธานกีฬากลางแจ้ง
นายพจน์ สุนทราชุน	๔๑๒ ตำบลศรีภูมิ	ประธานกีฬาในร่ม
นายแพทย์อารีย์ แสงสว่างวัฒนะ	โรงพยาบาลสวนปรง	ประธานการบันเทิง
นายแพทย์เปี่ยม มุสิกะภูมมะ	แผนกสาธารณสุขจังหวัด	ปฏิคม
อาจารย์ปราณี ทวีประศาสน์	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	นายทะเบียน
ขุนไกรกิตยานุกูล	จวนข้าหลวงประจำจังหวัด	กรรมการกลาง
นายเครือ สุวรรณสิงห์	๖๕ ถนนวังสิงห์คำ	กรรมการกลาง
นายเกียรติ์ ดำหรินันท์	๑๑๑ ถนนวังสิงห์คำ	กรรมการกลาง
นายแพทย์อุทัย สนธิอนันท์	ร้านสหเวชสถาน	กรรมการกลาง
นายवास สามกษัตริย์	๔๐ ถนนวังสิงห์คำ	กรรมการกลาง